

En Doğru Yanlışım

– DemirMUTLUGİL · 13 Nisan 2019

Isırma dudağını dünüm acıyor...
Griydi sırnaşık gece
Sildim göğü, suyu yıkadım
Işığı üfledim
Eskimişlerimi attım uzağıma
Uçmayı ezberleten kuşlara verdim
Bağsız pabuçlarımı
Bir yalnızlık Tanrı'yı sordu,
anlattım
Bütün bağlarım kopuktu
İki dirhem aldım, bir çekirdek
Yürüdüm bağsız
Kıyıya vuran dalganın yalancısıydım
Boğazı yutkunuyordu İstanbul'un
Hüzün ufalarken ben
İki gözü iki çeşme su kuşlarına
Üst üste yalnızdım
Boyuna aşksız
Küçük soru işaretlerim vardı,
Delikli uykularım

Uzun korkularım
Yine de...
Fazla bağıcığınız var mı diye sordum,
Beni şiirde görmüş kadına
Yeşil bağıını uzattı
Eldi güzelim eli üstelik
Aynası da vardı
El aynasında gördüm içimin çıplağını
Sekiz kere gülümsedim
Oralı oldu,
Oralı olmayan yanlarım
Bağlandım...
Nereye koysam dediğim,
Ellerimi buldum sonra
Yan cebime koydum
Söz döktüm,
Bıçak açmış ağızıma
Yerini yadırgayan ,
Dilime doladım bağışladığı adını
Güneşi açtım, içim ısındı
Aşka geldim
Kimi kimsem oldu
Kendimi de sevdim
Ve...
Daha neler neler
Biliyor musun...Ben çok güzel anlamamış
gibi yaparım

Demir Mutlugil